

ηγεμονικὴν ἀξιοπρέπειαν ἐξέφρασε πρὸς αὐτοὺς περίπου τ' ἀκόλουθα·

«Κύριοι Ὑπουργοί. Μετὰ θλίψεως πολλῆς ἐπαρελθὼν ἐκ τοῦ περιπάτου ἔμαθον ὅσα ἐν τοῖς ἀνακτόροις Μου ἔλαβον χώραν. Αἶδω πρὸς πάντας ὑμᾶς τὸν Βασιλικὸν Μου λόγον, ὅτι οὐδεμίαν περὶ τῶν συμβάντων εἶχον εἶδῃσιν. Σὰς εἶδωκα μέχρι τοῦδε ἀταρμυισθῆντα δείγματα τῆς πρὸς ὑμᾶς ἄκρας ἐμπιστοσύνης Μου. Ἐπαναλαμβάνω ὅτι καὶ ἤδη κέκτησθε αὐτὴν πλήρη. Ἐξέφρασα δὲ εἰς τὸν θεῖόν Μου τὴν μεγάλῃ θλίψιν Μου διὰ τὰ συμβάντα, διότι εἰς οὐδένα ἐπιτρέπω ἢ θέλω ἐπιτρέψει ν' ἀναμιχθῇ εἰς τὰς υποθέσεις τοῦ Κράτους Μου.»

«Τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐξέφρασε μετ' ἄκρας συγκινήσεως. Οἱ Ὑπουργοὶ ἀπεσύρθησαν μετὰ τοῦτο.

«Σήμερον τὴν πρωτὴν κατὰ τὴν 11 1/2 ὥραν π. μ. ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καλέσας πάλιν παρ' αὐτῷ τοὺς Κυρίους Ὑπουργοὺς, ἀπέτεινε πρὸς αὐτοὺς τὰ ἐπόμενα·

«Κύριοι, χθὲς ἐξέφρασα ὑμῖν τὴν ἀληθειᾶν ἐντόπως ἢν μοὶ ἐπροτένησαν τὰ χθὲς γενόμενα. Γνωστοποιῶ ὑμῖν σήμερον ὅτι διὰ τε τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Θρόνου, καὶ διὰ τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος ἀπήτησα καὶ ὁ θεῖός μου ἀναχωρεῖ τὸ προσεχὲς Σάββατον. Προσθέτω δὲ ὅτι εἰς οὐδένα οὔτε εἰς μέλος τῆς οἰκογενείας Μου, οὔτε εἰς ἕνα ἐπιτρέπω, οὔτε θέλω ποτὲ ἐπιτρέψῃ ν' ἀναμιχθῇ εἰς τὰ τῆς πατρίδος μας πράγματα, ἅτινα θέλουσι κατανίξεσθαι μόνον ὑπὸ τοῦ ἔθνους καὶ ὑπ' ἑμοῦ τοῦ Βασιλέως του.»

Ἡ δὲ Μέρμνα, ἐφημερὶς ἐρμηνεύουσα συνήθως τὴν γνώμην τοῦ Κ. Βούλγαρη, προστίθησι ταῦτα· «Δὲν εἶναι ἀληθὲς τὸ διαδοθὲν ὅτι οἱ κληθέντες ἠρωτήθησαν περὶ τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων τοῦ Κράτους. Ὁ Κ. Σπόννεκ, καὶ ἂν προσωρινῶς διατελῇ ἐνταῦθα, οὐχ ἥττον εἶναι Ἀνός, ὑπήκοος τοῦ Βασ. Χριστιανοῦ, εἰς τοῦτον ὀφείλει τὴν ἀποσταλήν του· ἐπομένως ὁ πρίγ. Ιούλιος ἠδύνατο νὰ ζητήσῃ πληροφορίας περὶ τῆς εκπληρώσεως τῶν καθηκόντων μὲ τὰ ὁποῖα ἐπεφορτίσθη ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος του.» Ὁ πρίγ. Ιούλιος ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Μασσαλίαν τὴν 22 τοῦ παρελθόντος ἐπὶ τοῦ Γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου.

Ὁ ὑπὸ ληστῶν αἰχμαλωτισθεὶς Βαγιανέλλης, περὶ οὗ ἐρρήθη ἐν τῷ φυλλαδίῳ τῆς 4 Ἰανουαρίου, ἀπελύθη δυνάμει λύτρων.

Ἡ Κυβέρνησις ἐζήτησε καὶ ἔλαβε παρὰ τῆς Τραπεζῆς νέον δάνειον ἐκ δραχ. 500 ἢ 600 χιλιάδων.

Ἡ Ἑλπίς ἐγράψε τὰ ἐξῆς τὴν 19 Ἰανουαρίου·

«Ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις πρὸ καιροῦ εἶχεν ἀπευθῆναι πρὸς τὴν ἡμετέραν παρατηρήσεις περὶ τῆς ἐλευθερίας καταστάσεως τῶν πραγμάτων ἐν τῇ Ἑπτανήσῳ. Αἱ παρατηρήσεις αὗται ὑπεβλήθησαν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον· ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κ. Κουμουνδοῦρος ἀνεδέχθη ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν Ἀγγλικὴν διακοίνωσιν εἰς τρόπον ὥστε νὰ κάμῃ, ὡς ἔλεγε, τὸ Ἀγγλικὸν ὑπουργεῖον νὰ αἰσθανθῇ ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι κράτος ἀνεξάρτητον καὶ αὐτόνομον, καὶ ὡς τοιοῦτο δὲν ἔχει νὰ δώσῃ λόγον εἰς τινὰ περὶ τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεώς του. Φαίνεται ὅτι ἡ ἀπάντησις αὕτη γεγραμμένη ἴσως κατὰ παράλειψιν τῆς ὀφειλουμένης ἀδροφροσύνης ἐπροκάλεσεν ἐξηγήσεις ἀπὸ μέρους τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπουργείου διὰ διακοινώσεως ἐπιδοθείσης κατ' αὐτὰς εἰς τὴν κυβέρνησιν. Ἀγνοοῦμεν τὸ περιεχόμενον, ἐπληροφορήθημεν μόνον ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐκφράζεται πικρῶς κατὰ τῆς συστηματικῆς οὕτως εἰπεῖν καταδρομῆς πάντων τῶν ἐπὶ τῆς Ἀγγλικῆς Προστασίας ὑπηρετησάντων ἐν Ἑπτανήσῳ, χωρὶς νὰ ληφθῇ ἐλαχίστη περὶ αὐτῶν πρόνοια, ὅπερ ἐμφάνει τάσιν περιφρονητικῆς κατακρίσεως τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς, συγχωρητέαν μὲν εἰς τοὺς δυσηρεστημένους τῆς Ἑπτανήσου, ἀσύγγνωστον ὅμως διὰ τὴν κυβέρνησιν τοῦ βασιλείου, ἥτις ὀφείλει ἐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Ἀγγλίαν διὰ τὴν παραχώρησιν τῶν νήσων.»

Συνεστήθη ἐπιτροπὴ ἵνα φροντίσῃ περὶ ἐθνικοῦ θεάτρου.

Διορίσθησαν 15 Σύμβουλοι ἐπικρατείας, οἱ ἐξῆς· Π. Βράϊλας, Ν. Ζαμπέλιος, Ἡλ. Ζερβός, Κ. Αἰμωκόδης, Ρ. Παλαμήδης, Θ. Δεληγιάννης, Θρ. Ζαήμες, Ιω. Μεσσηνέζης, Δ. Χρηστίδης, Σπ. Μήλιος, Ι. Σούτσος, Ν. Κανάρης, Γ. Ψύλλας, Ζ. Βάλλης, καὶ Κ. Προβελέγιος.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΠΑΛΗΘΥΣΜΟΣ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ. Κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπαρίθμησιν, τῆς 3 Δεκεμβρ. 1864, ὁ πληθυσμὸς τοῦ Βερολίνου, μὴ περιλαμβανομένου τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ κινητοῦ πληθυσμοῦ, ἀναβαίνει εἰς 606,101 ψυχῶν, ἐν ᾧ τὸ 1861 συνεποσοῦτο εἰς 523,931· ἐγένετο λοιπὸν κατὰ τὴν τελευταίαν τριατίαν αὔξησιν 82,170 ψυχῶν. Ὁ κινητὸς πληθυσμὸς καὶ ἡ φρουρὰ ἀναβαίνουν εἰς 23,700 περίπου

ψυχάς· ὥστε τὸ ὅλον τῶν κατοίκων τοῦ Βερολίνου εἶναι 629,801.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ. Κατὰ τὰς τελευταίας στατιστικάς πληροφορίας ἰδοὺ ἡ ἔκτασις τῶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς σιδηροδρόμων. Οἱ ἐν Εὐρώπῃ σιδηροδρόμοι ἔχουσιν ἔκτασιν 60,000 χιλιομέτρων, ἦτοι 15,000 λευγῶν· οἱ ἐν Ἀμερικῇ, 62,000 χιλιομέτρων· οἱ ἐν Ἀφρικῇ, 500 χιλιομέτρων· οἱ ἐν Ἀσίᾳ, 1600 χιλιομέτρων καὶ οἱ ἐν Ὀκεανίᾳ, 300 χιλιομέτρων. Ἐν ὅλῳ οἱ ἐπὶ τῶν πέντε ἡπείρων σιδηροδρόμοι ἔχουσιν ἔκτασιν 124,400 χιλιομέτρων, ἦτοι 31,000 λευγῶν.

Εἰς τὴν ἀπαρίθμησην ταύτην αἱ ἑνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς κατατάσσονται διὰ 50,000 χιλιομέτρα, ἡ Ἀγγλία διὰ 20,000 καὶ ἡ Γαλλία διὰ 12,000 χιλιομέτρα· ἡ δ' Ἑλλὰς ;

ΕΘΝΙΚΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ. Ὡς πρὸς τὰ ἥθη. Ὁ Γάλλος εἶναι ἐλεύθερος· ὁ Γερμανὸς εἰλικρινής· ὁ Ἰταλὸς πολιτικός· ὁ Ἰσπανὸς ὀργίλος· ὁ Ἀγγλος ὑψηλόφρων. Ὡς πρὸς τὸ σῶμα. Ὁ Γάλλος εὐλύγιστος· ὁ Γερμανὸς ὑψηλὸς καὶ καλῶς ἐσχηματισμένος· ὁ Ἰταλὸς μέτριος· ὁ Ἰσπανὸς μικρόσωμος· ὁ Ἀγγλος κκλῆς ὀψέως. Ὡς πρὸς τὸ ἐνδυμα. Ὁ Γάλλος ἐφευρετής· ὁ Γερμανὸς μιμητής· ὁ Ἰταλὸς εὐτελής· ὁ Ἰσπανὸς φειδωλός· ὁ Ἀγγλος μεγαλοπρεπής. Ὡς πρὸς τὸ φαγητόν. Ὁ Γάλλος ἀβροδίαιτος· ὁ Γερμανὸς μεγαλοπρεπής· ὁ Ἰταλὸς μέτριος· ὁ Ἰσπανὸς φειδωλός· ὁ Ἀγγλος ἄσωτος. Ὁ Γάλλος λαίμαργος· ὁ Γερμανὸς πολυφάγος· ὁ Ἰταλὸς γαστρίμαργος· ὁ Ἰσπανὸς ὀλιγαρκής· ὁ Ἀγγλος λίχνος. Ὡς πρὸς τὴν γνώμην. Ὁ Γάλλος ἀστείος· ὁ Γερμανὸς εὐπροσήγορος· ὁ Ἰταλὸς εὐάρεστος· ὁ Ἰσπανὸς σοβαρός· ὁ Ἀγγλος ἀκατάστατος. Ὡς πρὸς τὴν ὡραιότητα. Ὁ Γάλλος ὡραίος· ὁ Γερμανὸς ὡσαύτως ἀλλὰ ψυχρός· ὁ Ἰταλὸς μέτριος· ὁ Ἰσπανὸς μᾶλλον δυσειδής· ὁ Ἀγγλος ἄγγελος. Ὡς πρὸς τὰς κρίσεις. Ὁ Γάλλος ταχύς· ὁ Γερμανὸς σταθερὸς καὶ διορατικός· ὁ Ἰταλὸς ὀξύδερκός· ὁ Ἰσπανὸς προβλεπτικός· ὁ Ἀγγλος ἀποφασιστικός. Ὡς πρὸς τὴν σένθεσιν. Ὁ Γάλλος ὀμιλεῖ καλὰ καὶ γράφει κάλλιστα· ὁ Γερμανὸς ὡσαύτως· ὁ Ἰταλὸς βασιμῶς· ὁ Ἰσπανὸς ὀλίγον πλὴν καλῶς· ὁ Ἀγγλος σοφῶς. Ὡς πρὸς τὴν παιδείαν. Ὁ Γάλλος πολυμαθής· ὁ Γερμανὸς διδάσκαλος· ὁ Ἰταλὸς λόγιος· ὁ Ἰσπανὸς βαθύς· ὁ Ἀγγλος φιλόσοφος. Ὡς πρὸς τὴν θρησκείαν. Ὁ Γάλλος ζηλωτής· ὁ Γερμανὸς εὐσεβής· ὁ Ἰταλὸς ὀρθόδοξος· ὁ Ἰσπανὸς δεισιδαιμών· ὁ Ἀγγλος εὐλαβής. Ὡς πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις. Ὁ Γάλλος εὐτολμος· ὁ Γερμανὸς γενναῖος· ὁ Ἰταλὸς μεμετρημένος· ὁ Ἰσπανὸς ἄριστος· ὁ Ἀγγλος προνοητικός. Ὡς πρὸς τὴν συμπεριφορὰν. Ὁ Γάλλος εὐγενής· ὁ Γερμανὸς πιστός· ὁ Ἰταλὸς εὐλαβητικός· ὁ Ἰσπανὸς ὑποταταγμένος· ὁ Ἀγγλος ὑπερή-

φανος. Ὡς πρὸς τὸν γάμον. Ὁ Γάλλος ἐλεύθερος· ὁ Γερμανὸς κύριος· ὁ Ἰταλὸς αὐστηρὸς· ὁ Ἰσπανὸς τύραννος· ὁ Ἀγγλος δοῦλος. *Γυναικες αὐτῶν.* Αἱ Γαλλίδες εἰσὶ κενοδόξοι· αἱ Γερμανίδες οἰκοκυραῖ· αἱ Ἰταλίδες φιλάρεσκοι· αἱ Ἰσπανίδες πισταί· αἱ Ἀγγλίδες ἄσωτοι. Ὡς πρὸς τὴν ὀμιλίαν. Ὁ Γάλλος ψάλλει· ὁ Γερμανὸς βρυχᾶται· ὁ Ἰταλὸς συρίζει· ὁ Ἰσπανὸς ῥητορεύει· ὁ Ἀγγλος κρᾶυγάζει. Ὡς πρὸς τὰς γλώσσας. Ἡ Ἑλληνικὴ λέγεται ὅτι ἀρμόζει εἰς τὴν προσευχὴν· ἡ Λατινικὴ εἰς τὴν ῥητορικὴν· ἡ Ἰταλικὴ εἰς τὸ θέατρον· ἡ Γαλλικὴ εἰς τὰς γυναῖκας· ἡ Ἰσπανικὴ εἰς εὐχὰς πρὸς τὸν Θεόν· ἡ Ἀγγλικὴ ἐν ἀποτείνηται τις πρὸς τὰ ζῶα· ἡ Γερμανικὴ ἐν ἀποτείνηται πρὸς τοὺς ἐχθρούς.

I. ΔΕΚΙΓΑΛΛΑΣ.

Λόσις τοῦ ἐν τῷ 356 φυλλαδ. γρίφου.

Ἄρισται Σόλωνος ῥήσεις.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Ὅρος εἰμὶ διάσμιον ἐν ἱεροῖς βιβλίοις, γνωστὸν καὶ περιπατητὸν προφήταις καὶ ἀγίοις.

Εἰς τρία ἂν διαιρεθῶ, ὡς τὸ πρῶτον μέρος μόνον ὄνομα βλέπεις ἐθνικὸν τῶν παρελθόντων χρόνων.

Τὰ δὲ λοιπὰ ἐκφράζουσι τὸ ὄνομα Κυκλάδος κειμένης πρὸς τὰ νότια τοῦ κράτους τῆς Ἑλλάδος.

K. Π. Γ.

ΓΡΙΦΟΣ.

